

האשה רבה

פרק עשירי

יבמות

צ"א

עין משפט
נר מצוה

ל"א ב מ"י ס"ח
מסכת מעשר ס"ג
ב טמנ עשון קלח
טו"ד סי' שלא :
ל"ח נ מ"י פ"י סכ"ג
גירוסין סלכט ע
טו"ט א"ש"ט ס"מ טו
פ"ט"ו כ :

פשיטא - וזנה היא : לוי שנספח - וחיישין שמה כבעלה לעבוד כוכבים : או שנבעלה בעילה זונה - כגון לעבוד כוכבים ועבד וחלל וכל הכך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל ס"ח) דמפסלה בהו בת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר : בתרומה דרבנן : דלילו בתרומה דלורייטא

[כבודות מ"ח]

כבודות י"ג

הגהות הב"ח
(6) ג"כ כל עריות
שאלמו אין לזכות
היטות גט : (ב) רש"י
ד"ה כבודות בנין דוכרין
וב"י דוכרין בנין דוכרין
דיהוין ל"כ מ"ג
(2) ת"ס ד"ה ה"ו וכו'
שמה יאמרו גירסה ז :

הני דמחיים קנים - וה"ל כיון דל' שמעון מודה דלריכה גט מזה ומזה אלמא חיישין שמה (ג) גירסה זה ונשא זה דבה"ב תלי טעמא כדאמר לעיל (ד' פ"ה) מהאי טעמא גופיה א"כ לא תחייבם שמה יאמרו גירסא זה ונשא זה ונמלא נושא גרוסת אחי ואר"י דמכל מקום כיון דלא קנים לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה אנתקשה ואחר כך בא בעלה דמותה לו :

על פי בית דין הוא דבעיא גיטא ע"פ עדים לא בעיא גיטא - וה"ל הכי מדקדק מזה דע"פ עדים מותרת לחזור לרבנן לעולם אימא לך דאסורה אע"פ דלא בעיא גט מידי דהוה אנטשה ע"פ ב"ד לר' שמעון דאמר אידי ואידי לא בעיא גט ואפ"ה מודה ר"ש בנשאת בעד אחד דתלא מזה ומזה ואר"י דלין רחיה מדרכי שמעון לרבנן דלרבי שמעון לית ליה קנסא דגט בשום מקום אבל רבנן דקנסו להצריכה גט מזה ומזה בעד אחד אם איתא דהוה קנסין ב"ב עדים הוה בעיא גיטא ומדלא בעיא גט שמע מינה דלא קנסו בשני עדים ומותרת לחזור : רבינא

יבמות (6) שבתורה אין צריכות הימנו גט חוץ מאשת איש שניסת על פי ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון אומר עשו ב"ד בהוראתן כודן איש באשה על פי עדים כשגגת איש באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאורבנן היא לעולם רבי שמעון היא ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן ככונת איש באשה (ובעיא גט) על פי עדים כשלא בכונת איש באשה (ולא בעיא גט) רב איש אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד בהוראתן כודן איש באשה ומיחסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיחסרא על בעלה רבינא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריבא ליה ובת לוי מן המעשר מי מפסלא בזנות והתני *לוייה שגשבת או שנבעלה בעילת זנות נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת קנסא : בת כהן מן התרומה : אפי' בתרומה דרבנן : ואין יורשו של זה ויורשו של זה יורשין כתובתה וכו' : *כתובה מאי עבידתה אמר רב פפא כתובת בנין דוכרין פשיטא מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסוה רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל : אחיו של זה ואחיו של זה חולצין ולא מייבמין : אחיו של ראשון חולץ מדאורייתא ולא מייבם מדרבנן : אחיו של שני חולץ מדרבנן ולא מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן : ר' יוסי אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו' : אמר רב הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה ביאה דעיקר איסורא לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא הוא לא קנים אבל ביאה דאיסורא הוא קנים ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי הני דיתבא תותיה לא קנים וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל ומיפק הוא דלא קנים אבל הני דיתבא תותיה קנים רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר' אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קנים וכ"ש מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור' אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה הוא דמדרידה לדידה לא קנים אבל כתובה דמדרידה לדידה קנים ותרוייהו מודו ליה לר' שמעון ומזה הני דמחיים לא קנסי ביאה דלאחר מיתה לא ב"ש ור' שמעון לא מודי להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קנים אבל הני דמחיים קנים : נשאת שלא ברשות וכו' : *אמר רב הונא אמר רב הבי הלכתא א"ל רב נחמן *גנבא גנובי למה לך אי סבירא לך כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה קשיא א"ר ששת *אמינא כי ניים ושכיב רב אמרה להא שמעתתא *הלכה מכלל דפליגי מאי הוה לה למיעבד מיאנס אנסה ועוד תניא

פשיטא - וזנה היא : לוי שנספח - וחיישין שמה כבעלה לעבוד כוכבים : או שנבעלה בעילה זונה - כגון לעבוד כוכבים ועבד וחלל וכל הכך דאמר באלמנה לכ"ג (לעיל ס"ח) דמפסלה בהו בת כהן מתרומה גבי לוי לא פסלי ממעשר : בתרומה דרבנן : דלילו בתרומה דלורייטא לא איצטריך למיחא דכיון דקנסוה למעשר כ"ש לתרומה : כתובה מאי עבידתה - הא תנן ברישא אין לה כתובה : כתובה בנין דוכרין - דתנן בכתובות (ד' פ"ג) כתובה בנין דוכרין (3) דיהוין ל"כ מ"ג א"ש חוץ יתרון כסף כתובתין יתר על חולקתן דעם אחוהו ואם מהו בחיי ונשא שניה וילדה לו ומת הוא בני שניה אפי' הן נקבות טעלין כתובה אמן כבוד גמור שהרי נתאלמנה מאכזיבין ובני ראשונה אם יש זכרים טעלין כתובה אמן ואף על גב דמהו בחיי דרבנן תקון כתובה בנין דוכרין כדי שיקפון אדם ויתן לבתו כבנו והכא לא שקלי יורשין דליה כתובה בנין דוכרין אלא בני הכשרה טעלין כתובה אמן והשאר חולקין בשוה : ולא מייבם מדרבנן - דרבנן קנסוה : אחיו של שני חולץ מדרבנן - דמדאורייתא לא רמיא קמיה ורבנן הוא דלאכרסה חליה משום גזירה שמה יאמרו גירסא זה ונשא זה כדאמרן לגבי גט : ביאה דעיקר איסורא לא קנים - דקתני ביאתה קונה ארסה לפטור זרעה : שני דינכא תותיה - ואיכא לנימור אחי לקיומה האיל ונוהג בה מנהג נשים ואפי' הכי לא קנסי כ"ש כתובה דהוה תחלת גירוסין כי שקלה כתובה : דמחיים - בחיי בעלה : נשאת שלא ברשות - רבי שמעון קאמר לה : בקמייתא - ביאתה או חלייתיה כו' בנשאת בעד אחד : מכלל דפליגי - רבנן עליה דר' שמעון כסיפא בנשאת בעדים : כל עריות - שאלמו שכן ערוה אין לזכות גט ממט אם ניסת לני שהיא ערוה עליו : חוץ מאשת איש - שניסת בעד אחד ע"פ בית דין דלאכרסה רבנן גיטא כדאמרן במתני' : לא בעיא גט - דאנסוה היא : טעו כסודרתן - הורוה לינשא בעד אחד : כודן איש באשה - כהכא כודן על אשת איש ונאכרסה על בעלה : כשגגת איש באשה - ולא נאכרסה : אידי ואידי לא בעיא גט - מדקא מדמי ליה לזדון ולשוגג : אלא לאו רבנן סיא - ושמע מינה בעדים מודו : לעולם רבי שמעון סיא - הכך קמייתא דקתני חוץ מאשת איש כו' : ככונת איש באשה - כפניה שנתחון לקדשה דבעיא גיטא : כשלא ככונת - ככא על הפניה שלא לשם קדושין : לענין איסורא - ולעולם כדקא ס"ד מעיקרא כודן איש באשה איש ומיהו לענין גט לא קמיירי דאע"ג דמדמי לה לזדון בעיא גיטא : ולא

[כבודות מ"ח]

כבודות י"ג

[לעיל ס"ח]

[כתובות י"ג כ"ב קנ"ג]

[לעיל כ"ד וכו']

[בב"ב מ"ו ק"ה וכו']